

jeg skal heller ikke hæfte mig ved det; jeg skal ogsaa her gaa fuldstændig over til det ærede Medlems Beregning.

Selv om det altsaa var rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at her er 20 Mill. Kr. paa den ene Side og 75 Mill. Kr. paa den anden Side, saa kommer det virkelig an paa, hvad det har kostet at producere disse Værdier. Hvis de 20 Mill. Kr. kan fremstilles for en samlet Udgift af 15 Mill. Kr., er der dog derved tjent 5 Mill. Kr.; men hvis det koster Landet som Helhed 85 Mill. Kr., for at nævne et Tal, at fremstille Værdier paa 75 Mill. Kr., er der virkelig et Minus paa 10 Mill. Kr. Jeg nævner ikke dette, fordi jeg vil sige, at de Tal, jeg nu bruger, er mere rigtige end det ærede Medlems, men jeg nævner det blot for at bede det ærede Medlem overveje, om han dog mener, at man kan argumentere paa en saadan Maade for Betydningen af, at Sukkerroearaet udvides.

Jeg forstaar meget vel, at det, det ærede Medlem tænker paa, er, at ved Sukkerroedyrkingen kan der skaffes Beskæftigelse til en større Arbejdsstyrke, hvad der unægtelig er af meget stor Betydning under de Forhold, vi nu lever under; men dertil vil jeg bemærke, at den Drift, der indføres ved at dyrke Foderroer og have det dertil svarende Kreaturhold med Malkekøer, er utvivlsomt en lige saa intensiv Drift og navnlig en Drift, der giver en stærk Arbejderbeskæftigelse, og vel at mærke, giver Arbejderbeskæftigelse hele Aaret rundt i Modsætning til det, det kan ikke nægtes, uheldige ved Sukkerroedyrkingen, at den medfører Sæsonarbejde, der altid igen medfører Arbejdsløshed, Sæsonarbejde i Sommer-tiden i Roemarken saavel som ogsaa Sæsonarbejde i Efteraarstiden indenfor selve Industrien.

Jeg vil imidlertid forvare mig imod, at jeg med disse Bemærkninger skulde se med mindre venlige Øjne paa Sukkerroedyrkingen. Jeg anser Sukkerroedyrkingen for en meget værdifuld Udnyttelse af Jorden, hvis den kan betale sig, men ogsaa kun under denne Forudsætning, kun naar denne Betingelse er til Stede, og hvis denne Betingelse ikke er til Stede — og det er netop det, der i høj Grad er tvivlsomt i Ojeblikket —, saa bliver det kun til Tab for Landet, hvad enten man saa lader Roedyrkerne eller Statskassen gaa ind og tage Tabet, hvis Arealerne udvides og Driften forceres ud over rimelige Grænser.

Jeg har ment overfor det ærede Medlem at ville fremsætte disse Udtalelser, ikke fordi jeg ikke fuldt ud anerkender og paa-

skønner det ærede Medlems Interesse for Sukkerroedyrkingens Udvidelse, men jeg henstiller til det ærede Medlem, at han ikke helt fortvivler over, at Arealet i Aar er blevet en lille Smule indskrænket; jeg tror ikke, der er nogen særlig Ulykke for nogen af os i, at dette er sket.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem berørte i sin Tale den danske Mølleindustri Stilling, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlems Forespørgsel, gik den ud paa, om man ikke eventuelt fra Regeringens Side kunde tænke sig gjort noget til Imødegaaelse af den Konkurrence, som navnlig fra svensk Side paaføres den paagældende Industri. I Anledning heraf skal jeg oplyse, at Foreningen af større Handelsmøller i Danmark i en Skrivelse dateret 11. April d. A. henledte Handelsministeriets Opmærksomhed paa, at svenske Møller ved Eksport af Hvedemel kunde faa godtgjort den for importeret Hvede indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder erlagte Told efter en i Forhold til Udmalingsprocenten nærmere fastsat glidende Skala uden Hensyn til, om Eksportvaren var fremstillet af udenlandsk eller af svensk Hvede. Paa denne Maade vilde altsaa de svenske Møller være i Stand til og ogsaa interesserede i at opret-holde Importen af udenlandsk Hvede til Formaling for Hjemmemarkedet og samtidig eksportere Mel, formålet af udenlandsk Hvede, som Toldgodtgørelsen altsaa satte dem i Stand til at sælge til Priser, som ved den foretagne Eksportpræmiering efter Foreningens Opfattelse vilde virke fuldstændig ødelæggende for Mølleindustrien i Lande, hvis Mølleindustri som den danske ikke er beskyttet af tilsvarende Toldsatser. Ud fra denne Betragtning henstillede Foreningen, at Handelsministeriet tog Spørgsmaalet op med de svenske Myndigheder for at søge gennemført saadanne Reforme for Beregningen af Toldgodtgørelsen, at det blev umuligt for svenske Møller at udbyde Mel til Priser, der ligger saa langt under Noteringen paa det danske Marked. Hvis det ikke skulde være muligt at opnaa dette, henstillede Foreningen paa ny, at man herhjemme søgte at indføre saadanne Foranstaltninger, der kunde udligne den paaviste Eksportpræmiering fra svensk Side.

Denne Skrivelses Indhold blev af Handelsministeriet meddelt Udenrigsministeriet, hvem man samtidig anmodede om, forinden der foretoges videre i Sagen, at søge fremskaffet nærmere Oplysninger om de af For-